

Sygn. akt VIII U 2506/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015 r. w Gliwicach

sprawy G. J. (J.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu działalności gospodarczej

na skutek odwołania G. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 października 2014 r. **nr** (...)

z dnia 18 grudnia 2014 r. **nr** (...)

1. oddała odwołania;

2. zasądza od odwołującego G. J. na rzecz Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt VIII U 2506/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że w okresie od 1 lipca 2004r. G. J. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Nadto kolejną decyzją z dnia 18 grudnia 2014r. stwierdzono, że G. J. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 1 października 2010r.

W odwołaniach ubezpieczony domagał się zmiany powyższych decyzji poprzez stwierdzenie, że nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności od 1 października 2010r., ponieważ zawiesił prowadzenie działalności z dniem 1 maja 2003r. Do odwołania dołączył

zaświadczenie Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w G. informujące o okresach zawieszenia działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił co następuje:

G. J. jest uprawniony do prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej od 10 marca 1994r.

Ustalono, że płatnik składek w dniu 22 sierpnia 2001r. złożył w US w G. pismo informujące o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej z dniem 1 września 2001r. Następnie dnia 31 stycznia 2002r. złożył pismo informujące o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej z dniem 1 lutego 2002r. Dnia 29 kwietnia 2003r. ponownie złożył pismo informujące o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej z dniem 1 maja 2003r. Nadto 26 czerwca 2007r. złożył pismo informujące o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej z dniem 1 lipca 2007r.

Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w G. poinformował, iż w okresie od 30 września 2013r. do 10 czerwca 2014r. przeprowadzono kontrolę zachowania warunków zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w okresie od 1 stycznia 2010r. do 30 września 2013r. u G. J..

Dalej ustalono, że w postępowanie kontrolne wykazało, iż odwołujący mimo zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej wykonywał na rzecz osób poszkodowanych roboty budowlane związane z likwidacją skutków szkód górniczych spowodowanych ruchem zakładu górniczego w miesiącach: X-XI/2010r., I-II/2011r., V/2011r., VII-XII/2011r., I-XII/2012r., I-III/2013r., V-IX/2013r. Powyższe ustalenia urząd skarbowy przeprowadził w oparciu o: przedłożone do kontroli wyciągi z rachunków bankowych, zeznania przesłuchanych w toku kontroli podatkowej świadków (osób) na rzecz których skarżący wykonywał roboty budowlane, dokumentów udostępnionych przez (...) S.A. za pośrednictwem KWK "K.-S.", pisemne oświadczenia i wyjaśnienia odwołującego.

Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie pisma Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w G. z dnia 2 lutego 2015r. (k.16 a.s.) oraz akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. dołączonych do sprawy.

Sąd pominął dowód z przesłuchania płatnika składek w charakterze strony, gdyż mimo prawidłowego wezwania nie stawiał się na rozprawie w dniu 13 marca 2015r. i nie usprawiedliwił niestawiennictwa.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika składek nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek ubezpieczenia społecznego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą uregulowany został przepisami ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 121 ze zm.).

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowi ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, zaś stosownie do treści art. 12 tej ustawy również do ubezpieczenia wypadkowego.

Przymus ubezpieczenia w myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy dotyczy osób prowadzących działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

Obowiązek ubezpieczenia zgodnie z art. 13 pkt 4 trwa od dnia rozpoczęcia działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Zgodnie zaś z art. 12 ust. 1 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne stosuje się odpowiednio do składek na Fundusz Pracy (art. 32 ustawy o s.u.s.).

Skarżący w spornym okresie prowadził działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz.U. z 2007r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.).

Zgodnie z pojęciem działalności gospodarczej zdefiniowanym w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej działalność gospodarcza w rozumieniu ustawy jest to działalność zarobkowa wymieniona w tych przepisach, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie, okresem ubezpieczenia osób prowadzących działalność gospodarczą jest przypadający w okresie podlegania obowiązkowi ubezpieczenia okres rzeczywistego prowadzenia tejże działalności (vide: wyrok SN z dnia 14 kwietnia 1999 r., II UKN 570/98, publik. OSNAPiUS z 2000 r. Nr 13, poz. 518; wyrok SN z dnia 31 marca 2000 r., II UKN 257/99, publik. OSNAPiUS z 2001 r. Nr 18 poz. 564). W razie, gdy nie doszło do rozpoczęcia działalności albo wystąpiły przeszkody uniemożliwiające jej prowadzenie, obowiązek ubezpieczenia nie występuje.

Samo pojęcie prowadzenia działalności gospodarczej jest ujmowane szeroko. Mieszczą się w nim nie tylko faktyczne czynności należące do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych. Działalność gospodarcza obejmuje także działania przygotowujące, zdobywanie uprawnień, poszukiwanie klientów, oczekiwanie na kolejne zamówienia. Równoznaczną z prowadzeniem działalności gospodarczej jest gotowość do realizacji zadań objętych zakresem konkretnej działalności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003r., III AUa 1531/03, OSAB 2004/1/51; postanowienie SN z dnia 17 lipca 2003r., II UK 111/03, OSNP 2003/17/1 wkładka).

Należy też zwrócić uwagę, że sam wpis do ewidencji działalności gospodarczej (zarejestrowanie) ma charakter deklaratoryjny. Istnienie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi

do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie to może być obalone (por. wyrok SN z dnia 14 września 2007r., III UK 35/07, LEX nr 483284, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 marca 2006r., III AUa 2850/04, LEX nr 217125).

„Określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności gospodarczej wpisywanej do ewidencji powoduje istnienie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność gospodarcza została podjęta i jest prowadzona aż do czasu jej wykreślenia z ewidencji. "Domniemanie faktyczne ma znaczenie dowodowe i może być obalone, co oznacza, iż czasookres prowadzenia działalności gospodarczej wynikającego z wpisu do ewidencji może być korygowany, lecz czynność ta musi być powiązana z wynikami postępowania dowodowego” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 28 stycznia 2009r., (...) SA/Wa (...), LEX nr 489317).

Zaistnienie przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej musi być rzeczywiste, co oznacza, że ubezpieczonego obciąża obowiązek wykazania wystąpienia okoliczności niezwiązanych z warunkami wykonywania działalności gospodarczej, uniemożliwiających jej faktyczne prowadzenie przez pewien okres czasu. W rezultacie okoliczności takie, jak brak koniunktury i związany z nim przestój, brak zamówień (klientów), ich poszukiwanie, brak

płynności finansowej i środków na opłacenie należności podatkowych lub z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, czy też wykonywanie czynności zmierzających do realizacji zadań należących bezpośrednio do zakresu prowadzonej działalności bądź zmierzających do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania nie stanowią przesłanki uzasadniającej uznanie istnienia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej. Oznacza to, że przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej powodująca ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego musi być usprawiedliwiona i udokumentowana (wykazana), a nie uzależniona wyłącznie od woli ubezpieczonego, sprowadzającej się do zamiaru czasowego wyłączenia obowiązku ubezpieczenia społecznego. Obowiązek ten jest bowiem konsekwencją prawną prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie wpisu do ewidencji, nie ma tu natomiast zależności odwrotnej, z której wynikałoby, że sam zamiar (wola) wyłączenia z przymusu ubezpieczenia społecznego uzasadniać może przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej. O ile więc wola prowadzenia takiej działalności może mieć znaczenie przy ocenie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia jej wykonywania lub definitywnego zaprzestania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05), to rozumowanie także nie może być przenoszone na ocenę zaistnienia okoliczności usprawiedliwiających przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej już po rozpoczęciu jej wykonywania, w szczególności w sytuacji, gdy nie dokonano zgłoszenia tej przerwy do organu ewidencyjnego. Działalność gospodarcza, której prowadzenie zostało rozpoczęte, stanowi przesłankę podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. W postanowieniu z dnia 17 lipca 2003r., II UK 111/03 Sąd Najwyższy stwierdził, że faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego.

Dopuszczalność przerw w prowadzeniu działalności gospodarczej została usankcjonowana przez ustawodawcę, który ustawą z dnia 10 lipca 2008r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 144, poz. 888), wprowadził zmianę do ustawy - Prawo działalności gospodarczej, dodając po art. 7b nowy art. 7ba dopuszczający zawieszenie bądź późniejsze wznowienie wykonywania działalności gospodarczej (w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej) przez przedsiębiorcę. Zmiana ta weszła w życie w dniu 20 września 2008r.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy w okresie od 1 października 2010r. odwołujący podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia ww. działalności gospodarczej.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że G. J. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej od 1 października 2010r.

Zdaniem Sądu ubezpieczony w toku procesu nie obalił domniemania, iż jako osoba wpisana do ewidencji prowadził działalność gospodarczą i nie udowodnił, że w spornym okresie faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, a w szczególności informacja Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w G. z dnia 2 lutego 2015r. jednoznacznie wskazuje, że G. J. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej tj. wykonywał na rzecz osób poszkodowanych roboty budowlane związane z likwidacją skutków szkód górniczych spowodowanych ruchem zakładu górniczego w miesiącach: X-XI/2010r., I-II/2011r., V/2011r., VII-XII/2011r., I-XII/2012r., I-III/2013r., V-IX/2013r. mimo formalnego zgłoszenia jej zawieszenia.

W konsekwencji poczynionych ustaleń Sąd uznał, iż G. J. w od 1 października 2010r. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w pierwszym punkcie wyroku. O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.

SSO Joanna Smycz